

MANIFEST DE LA DIADA NACIONAL 11 DE SETEMBRE DEL 2011

Enguany celebrem la Diada Nacional en un moment especialment difícil per al poble català sobretot des del punt de vista social. Continuem immersos en una situació d'aprofundiment de la crisi amb uns nivells d'atur insostenibles, que especialment colpegen els joves i accentuen el risc d'exclusió i fractura social d'aquelles persones que ja patien de manera més accentuada una situació de vulnerabilitat laboral. També estem veient un augment de la conflictivitat laboral a diferents sectors i empreses del nostre país.

Les **retallades** que està aplicant el Govern apunten a un canvi de model social i desmantellen l'insuficient estat del benestar existent a Catalunya, cap a un model de provisió de béns i serveis que té en la gestió privada i mercantilitzada la seva lògica i l'objectiu ocult. Amb l'argument que per sortir de la crisi no es pot fer altra cosa, s'aprofita la situació conjuntural per canviar profundament el nostre model social amb un clar biaix ideològic ultraliberal.

Aquestes polítiques són injustes i no serveixen per a la creació d'ocupació ni per al combat contra la precarietat, no reactiven l'economia i empijoren els drets socials i laborals conquerits a través de la lluita i el conflicte social.

Però aquestes polítiques no són exclusives de Catalunya i Espanya sinó que estan emmarcades per les directrius d'una Unió Europea que, amb el "Pacte de l'euro" i el "Pacte de governança", s'orienten clarament d'esquena a les necessitats socials dels ciutadans i ciutadanes dels diferents països de la Unió, i cedeixen un cop més als dictats dels poders econòmics i financers. Per sortir enfortits d'aquesta crisi necessitem una Europa més social.

Lluny d'això, els grups parlamentaris del PSOE i el PP han tirat endavant una reforma de la Constitució Espanyola que pel seu contingut i pels terminis d'aplicació no ajudarà a la reducció dels actuals nivells de déficit públic i provocarà un deteriorament encara més greu de la situació del teixit econòmic i social del nostre país. La reducció del déficit només es pot aconseguir mitjançant la promoció del creixement econòmic i l'ocupació, una reforma fiscal equitativa i progressiva i un rigor permanent en l'ús de la despesa pública. Al mateix temps imposa una greu limitació a l'autonomia dels governs democràtics i a la capacitat d'autogovern pressupostari de les diferents administracions públiques. Això afectarà greument a la seva capacitat d'utilitzar la política pressupostària al servei dels objectius de la política general.

Motivada, suposadament, pels atacs especulatiu els deutes sobirans, la reforma introdueix en la nostra màxima norma jurídica un factor econòmic de caràcter netament procíclic que pot arribar a impedir l'acció dels governs per a què la nostra economia no entri, en el futur, en una recessió. Constitueix també una amenaça permanent per a les prestacions i institucions de l'Estat de benestar, les polítiques socials i la cooperació per al desenvolupament.

Davant d'aquesta situació, la ciutadania ha passat de la resignació a la protesta i la reivindicació d'una sortida justa a la crisi. Exigeix responsabilitats als qui en són culpables i reclama una política que recuperi el paper de defensa dels interessos col·lectius que ha anat perdent en favor dels mercats i els especuladors. Davant la insistència a imposar aquestes receptes, que estan accelerant les conseqüències negatives en termes de reducció i eliminació de **serveis públics**, d'accentuar desigualtats socials i de lesionar greument drets de ciutadania social, i atès el mètode emprat pel Govern, que es basa en la manca de voluntat d'articular espais de concertació i participació social, CCOO de Catalunya reafirmem:

- La necessitat de construir col·lectivament les bases d'un **nou patró de creixement socioeconòmic** sostenible, basat en la qualitat i en el valor afegit dels productes i serveis, la qualitat integral de les condicions de treball i la modernització de les nostres empreses.
- Mesures de **reactivació de l'economia**, urgents i adequades a les necessitats de les nostres empreses i l'estructura productiva.
- Una reestructuració del **sistema financer** que tingui com a objectiu central l'accés al crèdit per a persones i empreses i que no malbarati el model català de caixes d'estalvi i la funció social de la seva obra social.
- Enfortir la cobertura de la **negociació col·lectiva** serà un instrument eficient per contribuir a aquest canvi de model productiu.
- Fer una aposta estratègica per garantir el **dret a l'educació, a la salut i als serveis socials** públics i universals.
- Un **sistema fiscal fort** i progressiu, al qual contribueixi més qui més té, per garantir la redistribució de la riquesa i enfortir serveis públics universals.
- Reclamem també **espais de consulta ciutadana**, que preveu el nostre Estatut d'autonomia i que regu-

la una llei del Parlament. El poble de Catalunya ha de poder decidir amb relació a qüestions d'interès general, i hem de reclamar al Govern que preguntí sobre els serveis públics i les modificacions legislatives que està impulsant. I ho hem de fer en un moment en què es fan evidents les insuficiències d'un sistema democràtic que ha de reforçar necessàriament mecanismes de participació.

La societat expressa des de fa temps un malestar que té com a causa la desconexió de la política respecte de les necessitats de les persones, i la distància entre els governants i la ciutadania. Ara és el moment, a través de la reivindicació, la mobilització i la negociació, d'articular polítiques al servei de les persones i continuar construint la Catalunya social que propiciï una sortida equitativa i solidària de la crisi.

En aquest sentit, i davant l'agressió que representa la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en relació a la immersió lingüística del català a l'escola, CCOO de Catalunya crida a la societat catalana, al professorat i al conjunt de professionals de l'educació, a les entitats cíviques i socials, a les forces polítiques i al govern de Catalunya a defensar de manera unitària l'escola i la llengua catalana, la convivència respectuosa amb les persones de qualsevol origen i llengua i la no segregació de l'alumnat per la llengua d'aprenentatge.

Finalment, CCOO de Catalunya volem refermar el nostre compromís i el nostre convenciment que allò que ens uneix a tots els treballadors i treballadores, més enllà de totes les diferències, és un fort vincle social. CCOO de Catalunya, des dels seus orígens, ha fet de la lluita pels drets socials i per les llibertats nacionals una reivindicació indestruïble i ha estat un important factor de cohesió i un lloc de trobada per a treballadors i treballadores nascuts aquí i vinguts d'altres indrets.

CCOO de Catalunya, al bell mig de la gestió del conflicte social, defensem i continuarem impulsant el marc català de relacions sociolaborals, l'aprofundiment de l'autogovern de Catalunya i la construcció del sindicalisme global i transformador. També ens comprometem a lluitar per la construcció d'un projecte de ciutadania social, des de la combinació de factors lingüístics, culturals i d'història compartida, i un model social que reforci la solidaritat, la igualtat d'oportunitats, la justícia, l'equitat i la cohesió social. ■